

Mind hősök ők, mind férfiak

– „mind hű hazafi”. Így írt róluk Garai Gábor, a költő, aki a gyászzenetét küldte a Kerepesi temetőbe. A sírkertbeli kör teljes, mint az élet. Egymásba függő és végtelen, mint az emlékezés. Körben a sírok, a névvel vésett kövek. Ott ők pihennek, akik 1956-ban bizonyították – az életükkel –, hogy a népi hatalommal élnek és halnak. Csupa olyan, aki hitt, olyan, aki hűséges, aki pártos, aki – Petőfi szavával – „nem hitvány gyöngé báb”.

Csaknem fél évszázada, hogy testüket állították az áradat elé, vérüket áldozták a meggyőződésükért. Szembeszegültek a viharral, amit az ellenforradalom keltett, amely szelet vetett és vihart aratott. És a vérzivatarban ott álltak példájukkal a hősök! Életükkel védtek a rendet, s mindazt, ami szent volt nekik.

Íme csak néhány név az emlékkövekről: Vass Ferenc és Földesi István, Nagy János és Vági József, Varga Lajos és Várhegyi György, Borbély László, Orosz József, Szabó Pál, Szanyi István és H. Kovács István, s a többiek. Ez utóbbi a minisztérium bejáratánál vörös márványtáblán volt olvasható – az új hatalom eltávolította onnan –, nem volt „szalonképes” az új belügynek...

Valamennyiük sírján az emlékezés virágai és vörös zászlók. E szín alatt egyek a milliokkal, akik tanúságot tettek, akik a munkásokért, egy boldogabb világért adták életüket! Akik a nép hatalmáért estek el a Köztársaság téren, a párház védelmében, a Rádiónál, a főváros utcáin, az ország terein. Vérükkel áztatták a haza földjét...

Voltak az idén is emlékezők a Munkáspárt rendezte ünnepségen. Egy idős férfi csokor virággal állt bajtársa sírjánál: „az élők nevében jöttem” – mondta – „nem felejtünk el. Most is előttem az arcod, amint kendővel törölköd a homlokod. Pillantásom a szomszéd háztetőre tévedt, ahol a gyilkosod emelte a fegyvert. És tüzelt. Holtan buktál le. Két kisgyermeked, fiatal özevgy maradt utánad.” Nem, nem felejtjük őket, hangzik sokaktól a fogadalom.

A Himnusz hangjai után Farkas Ferenc lépett a mikrofonhoz. Az újbudai, XI. kerületi kommunisták elnök emlékezőbeszédét mondott: „Ma nem ünnepelni jöttünk össze, hanem emlékezni. Arra, hogy 1956 őszén tragikus események zajlottak hazánkban. A jogos népi és nemzeti követelések jegyében kibontakozott mozgalom fegyveres felkeléssé változott az ellenforradalmárok, és katonailag nyugati segítséggel tervszerűen előkészítették. Általános hajszá indult a munkásosztály pártjának szétverésére. A budapesti pártbizottság Köztársaság téri székházát agyútűzzel lötték szét az egykori hor-

thysta tisztak, csendőrök és börtönből kiszabadult fasiszták. Háborús bűnösök és közönséges bűnözők irányításával és részvételével gyilkoltak...

Emléket állítunk, kitérőlheterlen emléket, amit nem döntenek le a ráomló évek, mert magukban hordozzák a történéseket. Az igaz történéseket – és ellenállunk a hazugságoknak, a történelmi hamisításoknak” – így fogadta meg mindannyiunk nevében Farkas Ferenc.

Nagy tragédiák felett mondott beszédet, amelyek hősei nem is hihették a mai magyar valóságot. Nem hihették, hogy semmivé lesz a dolgozó ember élete, keze munkája, hazájában ezerszámra a földönfutó, a nincstelen, a hajléktalan. Majd félmillió az állásnélküli, és közben százszámra épültek, épülnek kastélyok, paloták a profit kegyeltjeinek, az új uraknak, akik dolyfűkben, vagyonuk tudatában bitorolják az országot!...

Az emlékezés befejezéséül sokan először hallották a Tiszti nyilatkozatot, amit a forradalmi munkás-paraszt kormány védelmében tettek a szocializmushoz hűséges katonák. S amíg a munkásgyászinduló szólt – „szerettétek a népet és meghaltatok” –, addig az ősz búcsúzott aranyló leveleivel a történelmi hősoktól. S a hazatérők azzal köszöntek el a síroktól: az igazság áttör a feledésen, a hamisításon, az árulásra, és velük lesz a hétköznapiok küzdelmeiben.

Mártonfy

Miért kell megváltoztatni a szervezeti szabályzatot?

A Központi Bizottság november 12-ei ülése várhatóan fontos döntéseket hoz. Össze kell hívni a párt 21. kongresszusát. Miért ez a sorszáma a kongresszusnak, amikor már volt egy 21. Kommunista Kongresszus? Nos azért, mert a Vajnai-féle pártellenzék bírósághoz fordult, és a bíróság szabálytalanul minősítette a kongresszus összehívását. Nem érdemes ezen vitatkozni. Mi, akik ott voltunk Csepelen, tudjuk mi történt. De sajnos tisztában vagyunk a bíróság és a tőkés hatalom jelenlegi erejével is. Ezért nevezzük a december 17-ére tervezett kongresszust 21. Kongresszusnak.

Erősíteni a Központi Bizottság szerepét a választási munka irányításában

Meg kell változtatni a választási munka irányítását, mert e nélkül nem tudunk a választásra menni. A párt jelenlegi szervezeti szabályzata az országgyűlési választásokkal kapcsolatos döntési jogokat megosztja a választókerületi elnökségek, megyei elnökségek és a Központi Bizottság között. Normális esetben ez a rendszer azonban rendkívüli. A pártellenzék azonban mindent összezavart.

Mondjuk ki világosan, hogy a pártellenzék a párt választási kudarcára játszik. A pártellenzék bojkottálja a választásokat. A pártellen-

zék megyéinek az idén több mint két és fél millió forintot kellett volna összegyűjteniük a választásra. Egy fillért nem gyűjtöttek össze. Jobban mondva, egy fillért sem fizettek a pártnak, Információink szerint állítólag a tagságtól gyűjtenek be pénzt, de ez a pénz soha sem érkezik meg Budapestre. Hol van ez a pénz?

A pártellenzék a legtöbb helyen nem állított egyéni jelölteket. Ahol állított, mondjuk Somogyban, jórészt olyan személyek szerepelnek, akik a pártellenzékhez tartoznak. Hol a garancia arra, hogy ezek az emberek betartják a párt döntéseit, nem lépnek vissza az utolsó pillanatban? Sehoh, ilyen garancia nincs.

(Folytatás az 5. oldalon)

A Munkáspárt elnökségének nyilatkozata

A Munkáspárt elnöksége politikai trükknek, a demokrácia további korlátozására irányuló lépésnek tartja Gyurcsány Ferenc miniszterelnök azon javaslatát, hogy a legalább három egyéni képviselőt szerző pártok önálló frakciót képezhessenek a parlamentben, függetlenül attól, hogy elérték-e az 5 százalékos küszöböt.

A javaslat semmi más, mint kísérlet arra, hogy az MSZP biztos helyet teremtsen legyengült szövetségének, az SZDSZ-nek és megmentse az MDF-et a teljes eltűnéstől. A mai parlament fő baja éppen az, hogy a munkások, a dolgozók széles rétegei nincsenek képviselve a parlamentben, s a parlament elveszítette tekintélyét a társadalomban.

A Munkáspárt követeli a kisebb parlamentet, az arányos választási rendszert, azt, hogy töröljék el az 5 százalékos bejutási küszöböt és juthasson be a parlamentbe minden politikai erő, amely élvezzi az emberek bizalmát.

Budapest, 2005. november 8.

Mit üzen Európa egyik legerősebb kommunista pártja?

Ukrajna mintegy 95 ezer kommunistája a magyar kommunisták mellett áll – mondta Pjotr Szimonenko, az Ukrán Kommunista Párt Központi Bizottságának első titkára Thürmer Gyula elnöknek, aki október végén rövid látogatást tett Kijevben. A mai európai kommunista mozgalom megosztott – tette hozzá. Mi azokat támogatjuk, akik nem hajolnak meg a tőke előtt, nem egyezkednek a tőkével, hanem harcolnak a kapitalizmus ellen.

Az Ukrán KP ma a legerősebb pártok közé tartozik a 47 millió lakosú országban. A legutóbbi parlamenti választásokon 20 százalékot kaptak, és ma is minden közvélemény-kutatás szerint is legalább 15 százalékot tudnak elérni a jövő márciusi választásokon. A párt lapja, a *Kommunizist* hetente kétszer egy-egy millió példányban kerül az olvasókhoz. A párt pénzügyileg is szilárd, aminek forrását a képviselőknek adott állami fizetések jelentik. A havi három-négyezer dolláros képviselői fizetés nagy részét a képviselők a pártnak adják. Elszorul az ember szíve, ha arra gondol, hogy a Munkáspártban sok helyi képviselő a néhány tízezer forintos fizetésből azt a tíz százalékot sem adja le, amelyet egyébként a szervezeti szabályzat előír.

Támadás a kommunisták ellen

A narancsos forradalom egyik lényegi célja éppen a kommunisták visszaszorítása volt. Az Ukrán KP a legutóbbi parlamenti választásokon húsz százalékot ért el. Ha a tőkés rendszerváltás miatt elégedetlen emberek jövőre rájuk szavaznak, megváltozna a világ. A kommunistákat az elnökválasztáson sikerült visszaszorítani, de ott igazából nem a pártok versengtek, hanem a két nagy rivális. A narancsos forradalommal az ukrán tőkésosztályok és természetesen az Egyesült Államok több más célt is követettek. *Kucsma* korábbi elnök távozása után a politikai eliten belül olyan váltást kívántak végrehajtani, amely nem

változtat a politikai hatalom lényegén, de az új szereplők bevezetésével félre lehet vezetni az embereket. Az ukrán tőkés körök a stratégiai kezdeményezést ideológiai és politikai téren a saját kezükbe akarták venni. Féltó volt ugyanis, hogy az emberek elégedetlensége, a szociális tiltakozások fogják meghatározni a politikát. A narancsos forradalom célja volt az is, hogy megerősítsék Ukrajna nyugati euroatlanti orientációját. Ezek nagy részét el is érték, és megnehezítik a kommunisták helyzetét.

Jusczenko és Janusenko egy és ugyanaz

Az Ukrán KP vezetői elmondták, hogy az elnökválasztással kapcsolatban a legnehezebb feladatuk a párttagság felvilágosítása volt. Sokan nem vették észre, hogy a két elnökjelölt, *Jusczenko* és *Janusenko* felmutatása egy nagy trükk része. Az uralkodó körök és az USA elérték azt, hogy ne egy

tőkés elnökjelölt és egy kommunista elnökjelölt között válasszon a nép, hanem két tőkés jelölt között. A kapitalizmus alapkérdéseiben, a tőke és a munka viszonyának kérdésében nincs különbség a kettő között. Ugyanúgy, mint ahogyan Magyarországon sincs különbség a Fidesz és az MSZP között. Sok kommunistát megzavart az, hogy Janusenko oroszbarát külpolitikát hirdetett.

A szocialisták árulása

A szocialisták támogatják Jusczenko kormányzását, sőt fontos tisztséget töltenek be a kormányban. Szó sincs már a baloldali értékekről. Egy cél van előttük: a hatalom. A szocialisták kellene a hatalomnak, hiszen fontos elemei annak, hogy a kommunisták ne erősödhesenek meg a választások nyomán. Az Ukrán KP semmiféle szövetséget és együttműködést nem tud elképzelni a Moroz-féle szocialista párttal.

– Munkatársunktól

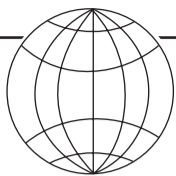
ISMÉT MOLDOVA

ELŐZETESEN CSAK A SZABADSÁGBAN!

Örömmel tudatjuk, hogy ez év őszén megjelenik *Moldova György Az utolsó tóltény* című önéletrajzi regényének hatodik kötete, amelyből a szerző jóvoltából ismét csak A Szabadság hasábjain, a 7. oldalon olvashatnak részleteket.

TARTSANAK VELÜNK, OLVASSUNK EGYÜTT!

EZ TÖRTÉNT a nagyvilágban

November 2. A spanyol parlament első olvasatban elfogadta a katalán tartomány autonómiájának kiterjesztéséről szóló törvényjavaslatot, amely egyelőre az alkotmány néhány pontját is sérti. A politikusok egy része attól tart, hogy a többi tartomány, különösen a baszkok függetlenségi törekvései is felelősödnének, s veszélybe kerülhet a spanyol egység.

November 3. Egy hete tartanak a zavargások Párizs elővárosaiban. A rendőrség tehetetlen, a politikusok egymásra mutogatnak. Franciaországban legkevesebb ötmillió muzulmán bevándorló él, többségük munkanélküli és nyomorog, így a konfliktusok etnikai színezetet kaptak. A gyűjtőhatóságok, erőszakos cselekmények más városokra is áterjedtek.

November 4. A WHO (Egészségügyi Világszervezet) szakemberei szerint a madárinfluenza emberről emberre terjedő változatának világméretű megjelenése csak idő kérdése. A Világbank elemzése szerint a járvány kitérője 550 milliárd dollárjába kerülhet a Föld fejlett országainak. Eddig mintegy 120-an kapták meg a madárinfluenzát (az ázsiai országokban), közülük 60-an haltak meg.

November 5. Még soha nem volt olyan magas a munkanélküliség Ausztriában a II. világháború óta, mint jelenleg. Bár a 6,8 százalék az EU-n belül „jó” számít, a szomszéd országban az öt éve tartó folyamat komoly elégedetlenséget vált ki. 2006-ra több mint 250 ezer állástalannal számolnak a kormány 285 millió eurós átképzési programja ellenére.

November 6. Azerbajdzsánban a parlamenti választásokat az eddig is hatalmon lévő İlham Alijev vezette Új Azerbajdzsán Párt (YAP) nyerte – az ellenzék és az európai megfigyelők szerint választási csalások közepette. Az Egyesült Államok és Oroszország viszont támogatásáról biztosította a régi-új elnököt, akivel évek óta „olajozottan” folynak a dollármilliárdos szénhidrogén (gáz, olaj) üzletek.

November 7. Oroszországban évtizedek óta először munkanap a szocialista forradalom évfordulója, melyet néhány éve hivatalosan a nemzeti egyetértés és megbékélés napjaként tartottak számon. A 88 évvel ezelőtti fordulatra most is sok ezren emlékeztek. Ukrajnában baloldali tüntetők petíciót juttattak el a kormányhoz, melyben többek között az ár-emelkedések és a privatizáció ellen tiltakoznak.

November 8. A 2007–2013-as költségvetés alapelveiről tárgyalnak az Európai Unió külügyminiszterei Brüsszelben. Az egyeztetések júniusban kudarccal végződtek, mert Nagy-Britannia ragaszkodott a közös mezőgazdasági politika (KAP) teljes felülvizsgálatához, a támogatási rendszerek módosításához. Erősen kétséges, hogy fél év alatt az álláspontok közeledtek-e annyira, hogy egy kompromisszumos megoldás létrejöhessen a tagállamok között.

USA-kudarcc az amerikai csúcsértekezleten

November 5-én fejeződött be az argentin fővárostól négyszáz kilométerre fekvő üdülőhelyen, Mar del Platán az amerikai kontinens 32 kormány- és államfőjének kétnapos csúcstalálkozója. Fidel Castro nem szerepelt a meghívottak között, Panama és Honduras elnökei pedig nem jöttek el a tanácskozásra. Nemzetközi megfigyelők szerint az utóbbi években Latin-Amerikában megerősödött az USA-ellenes hangulat, és a lakosság többsége elutasítja az egységes közös piac létrehozását célzó washingtoni terveket.

Az Egyesült Államok figyelmét felerősödött a térség iránt, amit Condoleezza Rice külügyminiszter és Donald Rumsfeld hadügyminiszter idei látogatásai is jeleznek. Gesztus értékű volt, hogy Bush elnök a népszerűtlen, kubai származású Roger Noriegát elmozdította a latin-amerikai ügyek éléről, és helyére Thomas Shannon hivatásos diplomatát nevezte ki.

A tanácskozás világosan mutatta a régió megosztottságát. Az egyik oldalon az USA által kezdeményezett, Alaszkától a Tüzföldig terjedő szabadkereskedelmi övezetet (spanyolul: ALCA) elutasító Mercosur tagállamok: Argentína, Brazília, Paraguay, Uruguay és a szervezethez várhatóan decemberben csatlakozó Venezuela áll. A másik oldalon pedig a liberális gazdaságpolitikát támogató Mexikó, Kanada, Chile és a közép-amerikai országok vannak.

Az értekezlet megnyitásokor Nestor Carlos Kirchner, a vendéglátó ország államfője élesen bírálta a Nemzetközi Valutaalap tevékenységét, amelynek a „végzetes politikája hozzájárult több latin-amerikai ország, köztük Argentína tragikus eladósodásához”. A jövőre távozó mexikói államfő, Vicente Fox viszont szívesen védte az amerikai integrációs terveket, amelyek kiszolgáltatnák a térség gazdaságát az újabb piacokra és más multinak. Hugo Chavez venezuelai elnök nyíltan támogatta a kizárólag amerikai érdekeket szolgáló ALCA-t.

Bush elnök viszont nagyobb biztonságot kért a külföldi befektetők számára. Kétoldalú megállapodásokkal az USA az

importvámok kilencven százaléknak a megszüntetését szeretné elérni. Washingtonnak szabadkereskedelmi megállapodást egyelőre csak a közép-amerikai országokkal és Dominikával sikerült kötnie. A Peruvál és Kolumbiával folytatott tárgyalások még nem vezettek eredményre.

Közvélemény-kutatók szerint az argentinok 57,5 százaléka ellenezte Bush látogatását, a lakosság háromnegyede viszont szívesen fogadta Chavezt. A konferenciát nagy tüntetések kísérték. Mintegy negyven ezer ember gyűlt össze a városi stadionban, ahol jelen volt Hugo Chavez, Diego Maradona, az argentin labdarúgás legendás alakja, Cindy Sheenan, az iraki háború ellenes amerikai anyák ismert vezetője, a béke Nobel-díjjal kitüntetett argentin Adolfo Perez Esquivel és mások. Kuba háromszáz sportolót és művészt küldött a rendezvényre. Chavez venezuelai elnök két és félórás beszédében azzal vádolta az USA-t, hogy le akarja rohanni országát. Az elnök „eltemette” az ALCA-t, és a venezuelai gyakorlat a „bolivári al-

ternatíva” követését javasolta hallgatóságának.

A Mercosur államok és Venezuela ellenállása miatt az USA-nak nem sikerült az ALCA-terv folytatását is említő határozatot elfogadtatnia. Lula brazil elnök azt mondta, hogy a tanácskozás fő célja munkahelyek teremtése és a szegénység csökkentése volt. Az 512 milliós latin-amerikai lakosság több mint negyven százaléka jelenleg a szegénységi küszöb alatt él. Lula szerint az ALCA-ról akkor lehet majd beszélni, ha az USA csökkenti az agrártámogatásokat. Washingtonnak nem sikerült az olajdiplomáciával ügyesen játszó Chavezt sem elszigetelnie az értekezleten.

Az államfők biztonságára mintegy nyolcezer rendőr és katona vigyázott, de ennek ellenére a tüntetők több külföldi bankot, üzletet, amerikai vállalatok székházait és gyorséttermeket gyújtottak fel. A londoni Economist azt írta, hogy az USA és a latin-amerikai országok közötti kapcsolatok a hidegháború óta most kerültek a legmélyebb pontra.

Bence Dániel

Szíria ellenáll az amerikai nyomásnak

Az amerikai kormányzat újra elővette a szír kártyát. Az ENSZ Biztonsági Tanácsán keresztül nyomást gyakorolnak Szíriára. Formálisan a céljuk az, hogy Szíria működjön együtt a korábbi libanoni miniszterelnök elleni merénylet feltárásában. Az amerikai kormány nem először az utóbbi években szankciókkal fenyegette meg a független Szíriát. Bush „törvényen kívüli államnak” nevezte Szíriát. A valóságban az amerikai kormány agresszív céljait valósítja meg a Közel-Keleten.

Az USA vezetésének nincsen inyére, hogy Szíria következetesen kitart a szíriai nemzeti érdekek védelme, az anti-imperialista politika mellett. Az amerikaiaknak nem tetszik, hogy a Baath Arab Szocialista Párt vezetésével jelentős politikai és gazdasági reformok mennek végbe az országban. Az amerikai vezetés azt várta, hogy Szíriában sikerül megdönteni a haladó demokratikus politikai rendszert, és egyértelműen konzervatív USA-barát rezsimmel felváltani. Basar

Asszad elnök irányításával azonban megszilárdult az ország helyzete. Szíria rendezte viszonyát az európai nagyhatalmakkal, az EU-val. Kétoldali kapcsolatot alakított ki Kínával, s fenntartotta a hagyományos viszonyt Oroszországgal. Szíria megőrizte és megszilárdította önállóságát az Irak elleni nyugati agresszió ellenére is.

Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke dr. Idris Mayya, a budapesti szír nagykövetség ideiglenes ügyvivője útján a

Mubarak egyiptomi és Asszad szíria elnök találkozója

Munkáspárt szolidaritásáról biztosította a Baath Arab Szocialista Pártot és Szíria népet. A Munkáspárt támogatja a Szíria nemzeti érdekeinek megvalósítására, a megszállt szír területek felszabadítására, az Európai

Unió és Szíria közötti partnerség kialakítására irányuló politikát. Szolidaritással figyeljük a gazdasági, szociális és adminisztratív reformok politikáját – hangoztatta a párt elnöke.

– Munkatársunktól

Hu Jintao és Kim Jong Il

Kínai-KNDK csúcs Phenjanban

A magyar sajtó elhallgatta a közelmúlt egyik legfontosabb híréit. Hu Jintao, a Kínai Kommunista Párt főtitkára, Kína elnöke a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságba látogatott, ahol tárgyal Kim Jong Il főtitkárral, a Koreai Munkapárt és a KNDK első számú vezetőjével. A kínai-KNDK csúcs ala-

posan megcáfolta a tőkés média híreszteléseit, miszerint az USA megegyezett Kínával a KNDK sorsáról, a koreai szocializmus sorsa megpecsételődött. A kínai vezetés támogatásáról biztosította a KNDK-t, Kim Jong Il főtitkár, a koreai szocializmust.

F. M.

Harminc éve történt: a bejrúti járat

A hazai média a közelmúltban megemlékezett az Malév 240-es járatának 1975. szeptember 30-án történt tragédiájának a harmincadik évfordulójáról. A közvélemény azonban a mai napig nem ismeri a szerencsétlenség okát, és csak az áldozatok hozzátartozói próbálják az igazságot kideríteni. Az egyik utaskísérő jelenleg Nagy-Britanniában élő férje, Németh László szerint az eltűnt járatral kapcsolatos anyagok és sajtóközlemények mintegy kétezer oldalt tesznek ki. Politikai megfontolásból három évtized után is csak találgatásokat illetve csúsztatásokat lehet hallani a TU-154-es katasztrófájáról.

A tragédia a hidegháború időszakában történt, és nem választható el a térség korabeli eseményeitől. Az 1967 júniusában zajlott, úgynevezett „hatnapos” háborúban az izraeli hadsereg megszállta a palesztinok által lakott Ciszjordániát, a Gázai-övezetet, Kelet-Jeruzsálemet és más területeket. A Varsói Szerződés tagállamai, Románia kivételével a háborút követően megszakították diplomáciai kapcsolatukat Izraellel. A jordániai hadsereg 1970–71-ben szétverte és Libanonba valamint Szíriába kergette a palesztin fegyveres csoportokat. 1973 novemberében az Arab

Liga „a palesztin nép egyedüli törvényes képviselőjének” ismerte el a Palesztin Felszabadítási Szervezetet (PFSZ). Gyakori konfliktusok után, 1975 áprilisában polgárháború robbant ki Libanonban, amelyben a menekültek is meghatározó szerepet játszottak.

A Malév bejrúti járata Il-18-as típusú, szófiai leszállással 1966. június 2-án startolt, majd 1967 áprilistól a gépek közvetlenül repültek a libanoni fővárosba. A járat megnyitása összhangban volt az ország gazdasági és politikai érdekeivel, és rövid idő alatt a Malév egyik legnyeresé-

gesebb vonalává vált. A magyar üzletemberek számára fontos tranzitállomást jelentett Libanon, mivel Bejrútból könnyen tovább lehetett utazni a közel- és középkeleti államokba. A hetvenes évek közepétől sugárhajtású TU-154-esek üzemeltek a vonalon. A jelenleg is üzemelő járat a helyi lakosoknak kedvező lehetőséget jelentett a nyugat- és az észak-európai országokba való utazásokhoz.

A nagyjavításon lévő gépek pótlására a HA-LCI lajstromjelű TU-154A 1975. június 20-án érkezett Ferihegyre. A gép 1973-tól az EgyiptAir színeiben repült, majd visszakerült a Szovjetunióba és az Aeroflot illetve az Aviaexport használatára. A szerencsétlenség előtt a TU-154-es összesen 1186 órát repült. A bizonytalan libanoni helyzet miatt az MA 240-es járat csak nagy kétséssel, 23.10-kor indult, és a bejrúti légi irányítással 01.37-kor vették fel a kapcsolatot. A tervezett leszállás előtt néhány perccel

megszakadt az összeköttetés, és a gép mintegy tíz kilométerre a repülőtértől a tengerbe zuhant.

Paizs Gábor újságíró „Magyar légi katasztrófák” című, 1991-ben megjelent könyvében azt írja, hogy „azonnal magyar-szovjet szakértői bizottság utazott a helyszínre”. A bizottság tagjai külön engedéllyel „hadihajóval – mivel a tenger hadművelési terület volt – kifutottak a katasztrófa helyére, de néhány kárpitdarabon kívül mást nem találtak”. „A katasztrófa idején sem a levegőben, sem a vízben nem volt forgalom”, de „azokban a napokban huszonegy ország légijáratát indultak, érkeztek”. „A libanoniak közöttük a csoporttal, hogy nem tudnak megfelelő körülményeket teremteni a munkájukhoz, és javasolták a delegáció elutazását”, ami október 9-én megtörtént. Paizs szerint „az amerikai haditengerészet

A huszonötök Európájából jelentjük

● A *Washington Post* november 2-ai számában azt írta, hogy a CIA-nak titkos börtönei vannak több kelet-európai országban, ahol az Al Kaidával együttműködés vádjával elfogott személyeket őrzik. Az amerikai médiára hivatkozva a londoni Guardian azt közölte, hogy „a törvényben előírt jogaiktól megfosztott embereket elsötétített helyen, gyakran a föld alatt és a külvilágtól teljesen elzárva tartják fogva”. A Human Right Watch amerikai székhelyű emberjogi szervezet igazgatójának, Tom Malinowskynak a sajtónyilatkozata szerint „nagy a valószínűsége annak, hogy a börtönök Lengyelországban és Romániában léteültek”. Az érintett államok kormányai cáfolták a Washington Post állításait, az amerikai adminisztráció pedig egyelőre nem nyilatkozott. Lengyelország, Románia és Bulgária egyébként az USA leghűségesebb szövetségesei a terrorizmus elleni harccal indokolt afganisztáni és iraki háborúban.

Az Európai Parlament több képviselője azonnali vizsgálatot követelt az ügyben. Sarah Ludford brit liberális képviselő felszólította Franco Frattinit, az EB illetékes biztosát, hogy tisztázza egyes EU-tagállamok részvételét „az USA elhibázott terrorellenes háborújának barbár akciójában”. Kathalinje Buitenweg, a zöld frakcióhoz tartozó holland képviselő, az emberi jogok bizottságának és az EU-USA parlamenti delegációnak a tagja azt mondta, hogy „Javier Solana kül- és biztonságpolitikai főmegbíztottnak meg kellene vizsgálnia, hogy az amerikaiak valójában mit csinálnak”. „Ha bármelyik tag- vagy tagjelölt állam megsérti az emberi jogokat, akkor ez az Európai Unió ügye is”.

● Marie-George Buffet, a Francia Kommunista Párt országos titkára és Lothar Bisky, a német Baloldali Párt-PDS elnöke a közelmúltban Berlinben találkoztak. A megbeszéléseket követően Buffet aszszony kijelentette, hogy a

„brüsszeli alapokmány” franciaországi elutasítása után a német baloldali választási sikerre is azt mutatja, hogy az antiliberalis erők megerősödtek Európában. Lothar Bisky hangsúlyozta, hogy a német választóknak nem volt lehetőségük az európai alkotmányról véleményt nyilvánítani, mert a parlament kisajátította magának a döntést. Bisky elmondta, hogy a lakosság kedvelően fogadta a Baloldali Párt megjelenését. „Reálisan nézve a dolgokat, a PDS és a baloldali szociáldemokratákat tömörítő WASG szervezeti egyesülése csak hosszabb folyamat után valósulhat meg” – hangsúlyozta a német párt elnöke.

A pártvezetők szerint a baloldali erők legfontosabb feladatai: reális alternatívák kidolgozása a neoliberalizmusmal szemben és a jobboldali politika kíméletlen leleplezése. Nem szabad megengedni, hogy a német-francia kapcsolatoknak olyan jobboldali szemlék legyenek a „motorjai, mint Angela Merkel és Nicolas Sarkozy”. A két politikus elhatározta, hogy tapasztalatcsere és az európai baloldali erők összefogásának az erősítése érdekében a jövőben rendszeresen, évenként legalább kétszer fognak találkozni.

● Az EUobserver jelentése szerint Ivan Gasparovic szlovák elnök kijelentette, hogy az Európai Parlament jelenlegi formájában egy „mamuthoz hasonlít”, és jobb lenne, ha a képviselőket a nemzeti parlamentek delegálnák. Gasparovic szerint „a legnagyobb problémát az EP és a nemzeti törvényhozások közötti kapcsolat jelenti”. „Nagy összegeket lehetne megtakarítani azzal, ha az EP évenként csak

négy plenáris ülést tartana Strasbourgban, és nem lenne szükség brüsszeli és luxemburgi székhelyek fenntartására”. Gasparovic véleménye összhangban van Erkki Tuomioja finn külügyminiszter álláspontjával, aki azt mondta, hogy az EP tekintélyét és felelősségét növelné, ha tagjait a nemzeti parlamentek képviselői közül választanák ki. Az EU-t gyakran bíráló Vaclav Klaus cseh államfő korábban már felvetette az „Európai Államok Szervezetére” vonatkozó ötletét, amelynek önálló államok lennének a tagjai, de nem lennének állampolgárai.

● A német parlament október 18-án tartott alakuló ülésén a jobboldali CDU/CSU-képviselők más honatyák támogatásával három fordulóban elutasították a 64 éves Lothar Biskynek, a Baloldali Párt/PDS vezetőjének és frakcióvezetőjének a Bundestag egyik alelnökévé való megválasztását. A döntés szokatlan volt a parlament gyakorlatában, mert minden frakció jelölhet egy alelnököt, akik a testület elnökével együtt alkotják az elnökséget. Sajtóvélemények szerint a szociáldemokrata képviselők egy része revánsot próbált venni Oskar Lafontaine „dezertálásáért”, a jobboldal pedig az NDK titkoszolgálatával, a Stasival való állítólagos együttműködéssel vádolta a politikust, aki korábban Brandenburg tartomány parlamenti elnöke volt. A *Der Spiegel* azt írta, hogy Bisky a német kommunista mozgalom egyik legközelebbi, legnépszerűbb és nagy önróniával is bíró személyisége. A szavazás során valóságos hidegháborús hangulat alakult ki a Bundestagban, de sokan szolidaritásukról biztosították a politikust. Az elutasítás után több képviselő azt tanácsolta a baloldali frakciónak, hogy válasszanak egy másik, „elfogadhatóbb” személyt. A Baloldali Párt azonban nem hátrál és fenntartotta Bisky jelölését.

– Munkatársunktól

Határöntúli magyarok: nincs áttörés

Meglehetősen vontatottan halad a határöntúli magyarok integrációja: a 2002-es kormányváltás, illetve hazánk EU-tagsága óta végbement biztató fejlemények ellenére hazánk és a szomszédos államok magyarságpolitikája még számos kívánnivalót hagy maga után.

Magyarország 2004. májusi EU-tagsága egyfelől új szintre vitt az eddigi meglehetősen elavult, az 1945 előtti időkre emlékeztető magyarságpolitikai irányvonalba: az uniós fórumokon lezajlott tárgyalások és tapasztalatcserek nagymértékben hozzájárultak az új – például az önkormányzatiság és a közgazdasági hatáskörök megosztásának elvére épülő – autonómia-koncepciók kimunkálásához.

Kisebbségvédelmi tapasztalatok

2005 májusában Strasbourgban különféle irányzatokhoz tartozó hazai nyugat-európai, illetőleg határöntúli képviselők részvételével konferencia zajlott le, amely az uniós kisebbségi – korzikai, baszkföldi, katalán, ír stb. – modellek gyakorlati működését elemezte. Az értekezlet magyar résztvevői többek között az ezen kisebbségvédelmi tapasztalatokra is építő uniós szabályozástól és integrációtól remélték a határöntúli magyarok helyzetének rendezését. Az eseményen szó esett arról, hogy a magyarlakta térségek regionális-önkormányzati egysegenként való támogatása lehetne áthidaló megoldás a Kárpát-medencei etnikai konfliktusaira, amely egyebek közt a hazai jobboldal által is részben támogatott szülőföld-program szerves része. Ugyanebben a hónapban Szegeden horvátországi, vajdasági, erdélyi, felvidéki stb. honfitársaink részvételével új integrációs-érdekvédelmi szervezet alakult Külhoni Magyar Újságíró Egyesületek Konvenciója néven. Az újdonsült, a hazai MÜOSZ-hoz hasonló kisebbségi érdekképviseleti fórum a magyar nyelv és kultúra, magyar testvérszervezetek, szak-

mai szervezetek közötti kapcsolat ápolását és elmélyítését, a külhoni magyar újságírás szakmai hírnevének öregbítését tűzte zászlajára és híd szerepét kívánja betölteni az anyaország és a szomszédos államok között. Ugyancsak a határöntúlnak és a környező országok kapcsolatépítése jegyében zajlott le októberben a magyar-román kormányzati

Nyomják az Új Magyar Szó című romániai magyar napilapot

megbeszélés, amelyet nyugati lapok a háború utáni német-francia megbékélési gesztushoz hasonlítottak.

A politikától függően

Ennek ellenére azonban sem a térség integrációjáról, sem komolyabb magyarságpolitikai áttörésről nem beszélhetünk. A már említett újságíró szövetség csupán fél éve jött létre, így a sajátos szakmai alapú etnikai érdekvédelem kiépüléséhez még hosszú idő szükségeltetik. Ennek működése a rendszerváltás óta létrejött magyar közszolgálati és kereskedelmi rádiózáshoz-televíziózáshoz hasonlóan az ottani társadalmi és

politikai viszonyok függvényében alakul. Emellett a szerb, szlovák, román nacionalisták fellépése is időről időre ismétlődik: a legutóbbi hetekben, a tavalyihoz hasonlóan ismét magyarellenes megnyilvánulásoknak lehettünk szemtanúi a Vajdaságban. Néhány hete pedig az egyik legismertebb hazai napilap arról számolt be, hogy az erdélyi magyarok által kidolgozott székelyföldi autonómia tervezetét a román vezetés elutasította, ami szintén hátráltatja a határöntúliak beilleszkedését. Ezen még az említett magyar-román kormányközi csúcsértekezlet sem változtat. Egyrészt ugyanis mind nálunk, mind környezetünkben számottevő befolyással bírnak a nacionalista erők. Másfelől a magyarságpolitika kérdése a szociálista-liberális MSZP-SZDSZ, illetve a Fidesz között a mai napig komoly törésvonalnak számít, így az állandó jellegű kormányközi tárgyalásokat a ciklikus kormányváltások beárnyékolják. Arról nem is beszélve, hogy határöntúliak jobb- és balszárnya egyaránt eltérő (az előbbi etnocentrikus, az utóbbi inkább regionális színezetű) kisebbségvédelmi koncepciókkal rendelkezik.

Nacionalista felhangok

Az utóbbi években számos kisebbségvédelmi keret jött létre, amelyek a határöntúliak érdekképviseletén túl a Magyarországgal szomszédos államok és az anyaország közötti évszázados szakadékok áthidalását tűzték ki célul. Félő azonban, hogy a térség gazdasági bizonytalanságai az ingatkör bel- és külpolitikai légkör ismételtlen nagyromán, nagy-szerb, nagymagyaros stb. nacionalisták, demagóg népvezérek fellépéséhez vezetnek.

B. Deák András

katasztrófája

mélytengeri kutatócsoportja följánlotta a gép roncsainak a felderítését és lefényképezését”, ami nem sikerült. A feketedobozok sem kerültek elő.

A bizottság megállapítása szerint a polgárháborús körülmények a szerencsétlenség okának a pontos felderítését nem tették lehetővé, és a vizsgálatot 1976. február 16-án lezárták. A jegyzőkönyv „ismeretlen okokra” utal, ami lehetővé tette, hogy a 200 millió forintra biztosított gép árát az angol Lloyd társaság megtérítse. Ha kiderült volna, hogy a gépet lelőtték, a biztosító nem fizet.

A libanoniak később harminchét áldozat holttestét megtalálták, de az azonosításra és a boncolás elvégzésére nem volt lehetőségük. A tetemeken égési sérüléseket nem találtak és vitatható, hogy a megtalált testma-

radványok valóban a Malév-gép utasaitól származtak-e.

Szakértők szerint „erőszakos hatás” következtében történt az „esemény”, és kizárható a műszaki hiba vagy a pilóta tévedésének a lehetősége. A HA-LCI-t minden bizonnyal a földről vagy egy vadászgépről indított rakétával lötték le. A tífős személyzet mellett tizenkét nemzethez tartozó, mintegy ötven utas volt a fedélzeten. Összefüggés lehet a gép tragédiája és a PFSZ budapesti irodájának szeptember 29-én, demonstratív céllal történt megnyitása között. Valószínű, hogy az akció kitervelői az eseményen részt vevő palesztin vezetőkre vadásztak, akiknek a likvidálása elsősorban a terrorista merényletek által fenyegetett Izrael és a konzervatív arab rendszerek érdekében állt. Ezt a nézetet erősíti, hogy a PFSZ prágai képviselőinek a létrehozását követően, 1975. augusztus 20-án Damaszkusz közelében lezuhant a cseh-szlovák légitársaság Il-62-es tí-

A Malév TU-154-es repülőgépe

pusú gépe. A szerencsétlenség 126 halálos áldozattal járt, köztük volt Vujicsics Tihámér ismert magyar zeneszerző, népzenekutató is.

A bizonytalan indulás és a hétórás késés ellenére a profi módon végrehajtott merénylet azt bizonyítja, hogy a TU-154-es gépet már „várták”. A találgatások között felmerült Szíria vagy az egymással vetélkedő palesztin cso-

portok szerepe is. Minimális valószínűsége van annak, hogy a Szovjetunió és a kelet-európai országok támogatását élvező damaszkuszi kormányok bármilyen köze lett volna a merényletnek. Az angol sajtó is megemlíti, hogy egy nevét elhallgató informátor szerint a TU-154-es lezuhanását a ciprusi Akrotiriben lévő brit bázison lévő nagyfelbontású Olimpusz-radar is észlel-

te. A gép mögött állítólag egy másik gép árnyéka is megjelent, amely rakétával lelőtte a Tupoljevot. Nem meglepő, hogy ezt az információt a brit légierő, a RAF megcáfolta. A merénylet után azonban Ciprusról felszállt egy angol C-130-as gép, amely hosszabb ideig körözött a helyszínen.

A rendszerváltás utáni kormányok is tabunak tekintették a té-

mát, és megváltozott nemzetközi kapcsolatrendszerünk ellenére nem kezdeményezték a tragédia okának a részletes feltárását. Feltételezett rakományától és utasaitól függetlenül a magyar felségjelű gép lelövése a nemzetközi jog súlyos megsértését jelentette, a terrorizmusnak pedig nincs kétféle mércéje. Sovány vigasz, hogy a „titkok járatáról” szeptember 30-án gyászmisén emlékeztek meg, és a parlament tavaly decemberben százmillió forintot szavazott meg a hozzátartozók kárigényének a kielégítésére.

A szovjet légtérben 1983. szeptember elsején lelőtt koreai Boeing 747-es sztoriját a világ gyorsan megismerhette. A skóciai Lockerbie felett 1988. december 21-én arab terroristák által egy PanAm gép ellen elkövetett merénylet részletei is fokozatosan nyilvánosságra kerültek, de a bejrúti katasztrófát a mai napig sűrű homály fedi. A több száz méter mélyen fekvő roncsok és a szolgálatok őrzik titkaikat. Vajon miért és meddig?

Bujdosó Péter

A pártellenzék az MSZP oldalán

A Szabadság legutóbbi számának írásai a pártellenzék elevebe találtak. Ezek az írások ugyanis lerántják a leplet a pártellenzék machinációjáról. A céljuk az, hogy leválasszák Thürmer Gyulát és az elnökséget, és átvigyük a Munkáspártot az MSZP oldalára. A pártellenzék az interneten rögtön válaszolt: „Ez légből kapott hamis vád, természetesen senki nem akarja 'átvinni a pártot az MSZP oldalára'. Thürmer Gyula az, aki a Munkáspárt elnökeként sorozatosan segít a Fidesz kampányát, antikommunista szellemiségű adásokban vállal szereplést, folyóiratnak ad besimuló interjút. Ugyanakkor a párton belül mellédöngető kommunista nyilatkozatokkal leplezi tevékenységét ('mi vagyunk a kommunisták') – így az ellenzék.

Ők az MSZP-re szavaznak

Miért gondoljuk mégis, hogy a Vajnai-Fratano-féle pártellenzék célja éppen az, hogy a Munkáspárt az MSZP-t segítse?

Először is, a pártellenzék minden vezetője ezerszer elmondta már, hogy ők nem akarják a Fidesz kormányra kerülését. „Baloldali pozícióból bíráljuk a jelenlegi kormány neoliberais gazdaságpolitikáját. Nem lehet érdekünk azonban, hogy a Fidesz ismét hatalomra kerüljön” – írják a legutóbbi internetes anyagban is.

Ez jól hangzik, de gondoljunk bele a tényekbe! Mikor nem kerül kormányra Orbán Viktor? Akkor, ha az MSZP nyeri a választást. Semmilyen más eset nincs, ugyanis ma Magyarországon a kormányzás sorsa a két nagy párt között dől el. Vagy a Fidesz, vagy az MSZP.

Megnyerheti-e az MSZP a választást? Igen, megnyerheti. Megnyerheti annak ellenére, hogy a különbség a Fidesz és az MSZP között igen kicsi, néhány százezer szavazat. Magyarán: az MSZP akkor nyerheti meg a választást, ha saját táborán kívül a Munkáspárt szavazói is rászavaznak. Tetszik már érteni, hogy mire megy ki a játék?

Ez az eset már előfordult 2002-ben, amikor az első fordulón 60 ezer munkáspárti szavazó átszavazott az MSZP-re, a második fordulón pedig a Munkáspárt hivatalosan is az MSZP-t támogatta.

Megismétlődhet-e ez a helyzet ma? Valószínűleg nem! Egyrészt, a Munkáspárt világosan kijelentette, hogy nem támogatja az MSZP-t, mert az MSZP jobboldali politikát folytat, becsapta az embereket. Az MSZP e mellett becsapta a

Munkáspártot is, hiszen a 2002-es támogatásért semmit sem adott, noha megígérte. De ez ma már lényegtelen.

Másrészt, a munkáspárti szavazók egy része 2006-ban semmilyen körülmények között sem szavazna az MSZP-re, mert mélyeséges utálat és ellen-szenv veszi körül az MSZP-t. Az emberek ugyanis maguk is rájöttek, hogy az MSZP nem baloldali párt.

A munkáspárti szavazók egy része valószínűleg az MSZP-re szavazna, ha valamilyen ok miatt a Munkáspárt nem indulna a választásokon vagy minden esély nélkül indulna. Erre megy ki a pártellenzék játéka. Ne induljon a Munkáspárt a választásokon, vagy ha el is indul, legyen halványgyenge.

Vajnai, Fratano, Morva Tamás, Wirth Ádám is tudja ezt. Amikor a pártellenzék arról beszél, hogy a Fidesz hatalomra jutását meg kell akadályozni, semmi más nem mond, csak azt, hogy támogassuk az MSZP-t. A Munkáspárt többsége ezt nem akarja.

Meghirdetett együttműködés az MSZP-vel

Másodsor, mit jelentett ki Fratano? Idézzük a Népszavát: „A pártelnökkel, Thürmer Gyulával ellentétben úgy látja, van, amiben együtt lehet működni az MSZP-vel is: nem igaz ugyanis a pártelnöknek az az állítása, hogy nincs jobboldali veszély Magyarországon. Szerinte ez létezik, és a többi között éppen emiatt képzeltelhető el az együttműködés.” Vagyis, Fratano nem is titkolja, hogy együtt akar működni az MSZP-vel.

Harmadszor, az illegális Vajnai-féle „kongresszust előkészítő bizottság” legelső nyilatkozatában is azt mondta, hogy az első fordulón is az

MSZP-t kell támogatni ott, ahol nincs munkáspárti jelölt. A második fordulón pedig eleve az MSZP-re kell szavazni. Mi ez, ha nem az MSZP kiszolgálása? A pártellenzék tesz is ennek érdekében. Fratano úr elmondhatta volna azt is, hogy a pártellenzék megyei lényegében nem állítanak jelöltek, nincsenek megyei listák, és semmivel sem járulnak hozzá a párt költségeihez. Vajnai és Fratano azért vádolja a párt elnökét a jobboldallal való összejátszással, hogy eltitkolja saját nagyon is valós együttműködését a jobboldali MSZP-vel.

Együttműködés az MSZP segédcsapataival?

„Fratano lapunknak arra a kérdésére, hogy jövőre kiket tartja elképzelhetőnek az együttműködést, azt válaszolta: az MSZP-től balra lévő civil szervezetekkel, értelmiségiekkel érdemes összefogni” – írja a Népszava.

Fratano válaszában több minden is rossz és hibás. Először is, tudnia kell, hogy a Központi Bizottság alapos elemzés után tavaly szeptember 18-án elvetette ezt a lehetőséget. A Munkáspárt természetesen együttműködésre törekszik minden demokratikus erővel. Konkrétan 2006-ban azonban nem lát erre lehetőséget.

Miért? Részben azért, mert ezek a szervezetek az MSZP mellett vannak. Az MSZOSZ szakszervezetei például, amelyekkel Fratano együtt akar működni, kijelentették, hogy az MSZP-t támogatják. Nem a Munkáspártot, hanem az MSZP-t. Ugyanez igaz a nyugdíjas szervezetre is. Részben pedig azért nincs együttműködési lehetőség, mert e szervezetek maguk is gyengék, és nem tudnak nekünk kopogatócédulát gyűjteni, propagandát folytatni vagy netán anyagi támogatást adni.

Fratano újra tanácsnok akar lenni

„Nem lát esélyt a Munkáspárt 'belső ellenzékéhez' tartozó Fratano János arra, hogy a belviszályoktól terhelt párt bejusson a parlamentbe a jövő évi választásokon. A Munkáspárt

Baranya megyei elnöke, egyben elnökségi tagja azonban felhívta a figyelmet arra: egy 2-3 százalékos eredmény tiszteséges helytállás lehet, így 'tovább tudjuk vinni a mozgalmat', valamint készülni lehet az öszi önkormányzati választásokra” – írja a Népszava a Fratanolóval készített beszélgetés alapján.

Nos, ez a lényeg a pártellenzék vezetőinek. Arra spekulálnak, hogy az önkormányzati választásokon szereznek egy-két jó tisztséget és négy évre megint megvan a helyi társadalmi megbecsülés és az átlagnál lényegesebb jobb fizetés is. Mi kell ahhoz, hogy mondjuk Fratanolóból megint képviselő, sőt pécsi tanácsnok legyen? A Munkáspártnak listán be kell jutnia az önkormányzatba, és jóban kell lenni az MSZP-vel.

Szerintük csak Thürmer nélkül, a többség szerint Thürmerrel

„Tiszteséges eredmény csak Thürmer Gyula pártelnök nélkül érhető el, hiszen ő 'elvitte a pártot véglegesen jobbra' – fogalmazott az elnökségi tag... A politikus egyetért Vajnai Attilával, aki szerint Thürmer politikailag és emberileg is alkalmatlanná vált a párt vezetésére, így önként kellene lemondania” – írja a Népszava.

Nos, megérkeztünk a lényeghez. A pártellenzék számára a „tiszteséges” eredmény az, ha éppen csak élve maradunk, ha már az első fordulón támogatjuk az MSZP-t, amely majd ősszel meghálálja az önkormányzati választásokon.

A Munkáspárt többsége szerint, s Thürmer Gyula ezt képviseli, bennünket nem az érdek, hogy mi lesz az MSZP-vel vagy a Fideszsel. Bennünket az érdek, hogy a Munkáspárt jusson be. Ehhez az kell, hogy a Munkáspárt képes legyen minden egyéni választókerületben egyéni jelöltet állítani, minden megyében és Budapesten területi listát. Kell az a 68 millió forint is, amelyre közösen vállaltunk kötelezettséget. És természetesen kell a párt jelenlegi vezetése is, élen a párt elnökével.

M. L.

A szlovák kommunisták titkai

A szlovák kommunisták konkrét tapasztalataiért ment el Szlovákiába október 29–30-án a Munkáspárt küldöttsége, élén Thürmer Gyula elnökkel. A delegáció tagja volt több – Szlovákiával határos – magyar megye munkáspárti vezetője, Sipőcz Sándor Győr-Sopron-Moson megyei, Tóth István Komárom-Esztergom megyei, Mendel Lajos Pest megyei elnök, továbbá Szűcs Attila, a KB tagja és több más megyei aktivista.

A parlamenti bejutás receptje

Nincsenek titkaink – mondta el *Josef Sevc*, a Szlovák KP elnöke, aki szinte a teljes pártelnökség jelenlétében fogadta a magyar kommunistákat. Majd így folytatta: 2002-ben bejutottunk a parlamentbe. Ehhez két dolog kellett. Mi, szlovák kommunisták rengeteget dolgoztunk, azt mondtuk: most vagy soha. Minden erőnk, minden pénzünket a választásra fordítottuk. Ez azonban kevés lett volna. Kell az is, hogy megváltozzon az objektív helyzet. A szlovák lakosság beleunt a Demokratikus Baloldali Pártjába, azaz a szocialista pártba. Beleuntak a korrupcióba, a privatizációs visszaélésekbe, beleuntak abba, hogy baloldali jelszavakat hangoztatnak, és jobboldali politikát folytatnak. A baloldali választók egy része átállt a kommunistákhoz, s így bejutottunk.

A magyar küldöttség érdeklődött a mai helyzetről. A pártnak mintegy ezer alapszervezete van, húszezer taggal – hangzott a válasz. Szlovákiában is gond, hogy vannak „felmentettek”, akik nem fizetnek tagdíjat, és nem vesznek részt a munkában. A nyugdíjasok aránya 47 százalék, az átlagéletkor most 57 év. A párt a munkásság pártja, de megcélozták a kis- és középvállalkozókat, akik a munkássághoz hasonlóan sokat veszítettek az EU-csatlakozással.

Mi az erősebb: a kommunista jellem vagy a pénz?

Sevc elnök nem hallgatta el az utóbbi évek nagy belső csatáit sem. A hatalom közelében megmutatkozik, hogy ki az erősebb: a párttag jelleme vagy a pénz hatalma. A párt parlamenti képviselőinek egy részét, sőt a korábbi pártelnökség egy részét egész egyszerűen megvették a nagy pártok. A megvásárolt vezetők mindjárt igyekeztek saját politikai vonalukat érvényesíteni: nem kell a kommunista név, nem kell a demokratikus centralizmus, új vezetőkre van szükség. A Szlovák Kommunista Pártot a revizionista szárny súlyos válságba sodorta. A pártban azonban volt belső ereje. Az összes ellenzéki vezetőt kizárták a pártból és a parlamenti csoportból.

A magyar kommunisták mellett

Sevc elvtárs megjegyezte: a Munkáspárt mai válsága jól ismert a szlovák kommunisták előtt. Értik, hiszen maguk is átmentek rajta. Őszintén kívánják, hogy a Munkáspártnak legyen ereje leküzdeni a válságot, legyen ereje legyőzni a pártellenzékét. Szlovákia Kommunista Pártja szolidáris a Munkáspártnak, és minden szükséges segítséget megad neki. A magyar delegáció Pozsonyban megtekintette a szlovák Parlament épületét, ismerkedett a kommunista képviselők munkájával. A látogatás második napján Komárnóban és Dunaszerdahelyen a helyi pártmunka tapasztalatait tanulmányozták. Köszönjük a szlovák elvtársainknak, több ilyen hasznos találkozóra van szükség – fogalmazták meg a végén a magyar megyei elnökök.

– Tudósítónktól

Fiatalok ezrei az athéni Odigitis-fesztiválon

A Görög Kommunista Párt (KKE) ifjúsági szervezetének (KNE) és lapjának, az Odigitisnek (a szó jelentése „Radikális”) több napos fesztiválja nagy hagyományokkal rendelkezik. Ez év szeptemberében már a harmadynedik újságfesztivált rendezték meg Athénban. Az idei évben a Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetséget Petrovics Nándor képviselte.

Három kontinens tizenöt országából jöttek fiatalok a fesztiválra: venezuelai, kubai, portugál, spanyol, német, magyar, horvát, görög, ciprusi, török, grúz, palesztin, izraeli, bahreini, szudáni, Srí Lanka-i delegációk érkeztek és töltötték együtt hat napot. A legcsodálatosabb dolog az volt, ahogyan a teljesen különböző nyelvű és kultúrájú emberek percek alatt meg tudták érteni egymást, hiszen hasonló világnézetű, hasonlóan gondolkodó fiatalokról volt szó. Adott esetben vitatkoztunk is, vitáink azonban inkább összekötötték, semmint elválasztottak minket. A világon sok ember, sok fiatal

küzd hasonló problémákkal. Az ilyen, athénihoz hasonló találkozók, fesztiválok célja pedig az, hogy összehozza azokat az embereket, akik változtatni akarnak, erősítse az együttműködést a különböző országokban tevékenkedő elvtársak között.

A fesztivál előtt a külföldi delegációk számára kétnapos nemzetközi szemináriumot szerveztek a Panteion Egyetemen, ahol *Themis Gionis*, a görög ifjúsági szervezet titkára és *Miriam Morales*, a DIVSZ főtitkára mellett a delegációk tagjai is felszóltak és bemutatták szervezetüket, tevékenységüket. Politikai szempontból ez a szeminárium

volt a legérdekesebb, hiszen az augusztusi, caracasi XVII. Világifjúsági Találkozó után először volt lehetőség széles körű együttgondolkodásra. A szeminárium során természetesen én is felszóltam a Baloldali Front nevében. Röviden beszéltem a Front fontosabb programjairól, tevékenységéről, néhány szóban kitértem a Munkáspárt kórház-privatizáció-ellenes kampányára, megemlítettem a párt névváltoztatását, illetve beszéltem a 2006-os magyarországi választások fontosságáról is. Természetesen nem volt ismeretlen a Baloldali Front a görögök előtt, hiszen régóta kitűnő kapcsolatot ápolunk többek között *Kyriillos Papastavrouval*, a KNE vezetőjével.

A fesztiválon minden szervezett külön kis standot kapott, amelyeket kör alakban állítottak föl, így a látogatók könnyen végigjárták a delegációk asztalait. Kon-

certeken szórakoztak a fiatalok, büfékben a szuvalakit árulták, a külföldi szervezetek standjainak környéke pedig színes kirakodóvásár jellegét öltötte. A Baloldali Front asztaláról természetesen a magyar borok és pálinkák fogytak a legjobban, de kubai mintás póló és a kitzűző is kelendő volt.

Minden nap más fiatal segítőt kaptak a delegációk, aki egyrészt a fordításban, másrészt minden egyéb apró-cseprő ügyben segített nekünk. A kommunikációval nem volt gond, az angol a fiatalabbak körében jól-rosszul ugyan, de összességében általánosan beszélt nyelv, az idősebbekkel pedig angolról görög-re fordítva lehetett társalogni. Egyébként több magyarul beszélő látogatóval is találkoztam, részben idősebbekkel, akik még a hetvenes években kerültek Magyarországra és onnan tértek vissza hazájukba, másrészt

Érdeklődők a Front standjánál

olyan középkorú vagy fiatalabb emberekkel, akik hazánkban tanultak vagy dolgoztak egy ideig. Péntek este a delegációk is köszöntöttek a fesztiválra látogatókat. A legfontosabb beszédek természetesen a központi nagyszínpadnál voltak. Szombaton Themis Gionis, a KNE titkára tartott nagyhatású beszédet, másnap pedig Görögország Kommunista Pártjának főtitkára szolt a több ezres hallgatóságához. A hangulat egészen rendkívüli volt, folyamatos zászlólengetés, skandá-

lás, taps jellemezte a beszédeket. Hétfő hajnalban azzal a tudattal hagytam el Görögországot, hogy nem vagyunk egyedül harcunkban, vannak elvtársaink más országokban is. Folytatunk és erősítenünk kell az együttműködést más országok kommunista ifjúsági szervezeteivel, hiszen csak együtt vagyunk erősek. Ahogyan ezt horvát elvtársam megfogalmazta: egy gyufát könnyű eltörni. Húsz gyufát együtt – nagyon nehéz.

Petrovics Nándor

Miért kell megváltoztatni a szervezeti szabályzatot?

(Folytatás az 1. oldalról)

Az ellenzéki megyék nagy része nem állított megyei listát. Ha nincs megyei lista, abban a megyében nem lehet a Munkáspárt listájára szavazni. A mi esélyünk pedig pontosan a listás szereplésben van.

A jelenlegi szervezeti szabályzat nem teszi lehetővé, hogy a Központi Bizottság közvetlenül állítson jelölteket. A helyzetet lehet változtatni, ha a választásokkal kapcsolatos valamennyi döntést a Központi Bizottság, illetve az elnökség hatáskörébe tesszük. Ez a feladat vár a kongresszusra.

A párt lelkiismerete a Központi Bizottság

Újra kell fogalmaznunk a pártfegyelmi munka feladatait és a Pártetikai Bizottság helyét is. A Pártetikai Bizottságot a jelenlegi szabályaink szerint a kongresszus választja. E mögött természetesen az a szabály is áll, hogy a bizottság nem avatkozik bele a politikai döntésekbe. A Jegesy-féle bizottság azonban beavatkozott. Az elmúlt több mint ötszáz nap politikai harcaiban a többséggel szemben a Vajnai-féle pártellenzék mellé állt. A KB döntéseivel szemben a pártellenzék nyilvánvalóan párttörő magatartását védte. A pártellenzék azon tagjait, akiket az alapszervezeteik kizárnak frakciózás miatt, ök visszaveszik. A párt szétverésére irányuló konkrét lépésekre, a Vajnai-féle nyilvánvalóan illegális szervezeteik létrehozása láttán a fülük botját sem mozgatják, nem reagálnak, s ezzel menlevelet adnak a párt minden ellenségének.

A Pártetikai Bizottság és annak elnöke, Jegesy Andrea mindezt tudja. Ha nem tudta volna, az elnökség levélben is felhívta a figyelmüket, Karacs elvtársnő személyesen is tájékoztatta a Pártetikai Bizottság elnökét. Az eredmény nulla. A Pártetikai Bizottság nem emeli fel szavát a párt nyilvánvaló szétverésére irányuló lépések láttán, s ezzel a Vajnai-féle társaság cinkosáivá váltak.

A pártban ezzel kettős hatalom jött létre. Az egyik oldalon a Jegesy-féle bizottság, a másik oldalon a Központi Bizottság. Ezt a helyzetet a kongresszusnak kell feloldania. A pártfegyelmi munka a párt irányító szerveinek kell, hogy a feladata legyen, és nem egy bizottság előjoga. A pártfegyelmi munka célja, hogy védelmezze a párt politikai és szervezeti egységét; kíméletlen harcot folytasson a pártserűtlen és pártellenes tevékenység ellen. A kongresszus képes ezt a problémát megoldani, úgy, hogy a Pártetikai Bizottságot a jövőben a Központi Bizottság válassza.

Minden kérdésben a többség akarata érvényesüljön

A párt jelenlegi szervezeti szabályzata a Központi Bizottság esetében azt írja elő, hogy személyi kérdéseknél a KB-tagok kétharmadának kell jelen lenni. A pártellenzék ezt a szabályozást arra használja, hogy kivonuljon, bojkottálja a döntéseket, és ezzel megakadályozza a többség akaratának érvényesülését. A többség akaratának érvényesítéséhez elengedhetetlen a kétharmados megkötés eltörlése. Ez egyébként a párt más szerveiben már régen nem kötelező. Vagyis ugyanazt a szabályt kell mindenütt érvényesíteni.

A kongresszus válassza az elnököt, a KB az elnökséget

A Munkáspárt 2006-ban tisztújító kongresszust tervez. Figyelembe véve a párt helyzetét, célszerű lenne egyszerűsíteni a párt vezető tisztségviselői megválasztásának módját. Jelenleg ugyanis az elnök és alelnökök személyére taggyűléseken tesznek ajánlást, és a kongresszus dönt. Érezhetően nem működik megfelelően a módszer. Sok ülésezéssel jár, a tagság egy része számára teher. Ezért kellene egyszerűsíteni.

A KB előtt lévő tervezet lényege, hogy töröljük el ezt az ajánlási rendszert. A párt elnökéről döntsön a kongresszus, az elnökség összes többi tagjáról a Központi Bizottság. A párt első számú vezetőjét, bárki is legyen az, védeni kell. A kongresszusi választás ezt fejezi ki. Ugyanakkor viszont rugalmasságra is szükség van, ezért lenne helyes, ha a Központi Bizottság választaná, és szükség esetén visszahívna az elnökség tagjait.

A javasolt intézkedési csomag a mai rendkívüli helyzetben születik. A pártellenzék az életünkre tör. A pártellenzék nem meggyőzni akar bennünket, nem kiegyezni akar velünk, hanem leváltani, politikailag és emberileg megsemmisíteni. A pártellenzék egy másik pártot akar. Nem kommunista pártot, csak általánosságokban baloldali pártot. Nem a tőke ellen harcoló, küzdő pártot, hanem a kapitalizmusba beilleszkedő pártot. Nem az MSZP és általában a szociáldemokrácia hazugságait, csalásait leleplező pártot, hanem a szocialistákkal együttműködő pártot.

A párt választhat. Ma még választhat. Vagy talál magában lelki erőt arra, hogy mindenek ellenére elzavarja a pártellenzékét a pártból, vagy legjobban, ha feladja. Vagy elfogadja, hogy keményebb, szigorúbb, fegyelmezettebb pártra van szükség, és ezt keresztülviszi a szervezeti szabályzatban, vagy a demokráciával való visszaélés megöli a pártot.

K. M.

Több mint kétszáz forint egy kiló kenyér

BESZÉLGETÉS A MAGYAR PÉKSZÖVETSÉG ELNÖKSÉGÉNEK TAGJÁVAL

Az idén a belvív miatt a termelők kevesebb gabonát tudtak betakarítani. Az őszi búza is a tavalyinál lényegesen gyengébb eredményt mutatott. A kedvezőtlen tényhez kapcsolódott az a sajnálatos intézkedés, miszerint november elsejétől a nagyfogyasztók 19 százalékkal többet fizetnek a gázért, ami egyebek között azt jelenti, hogy tulajdonképpen minden drágul, így a kenyér is.

Egy évvel ezelőtt beszélgettünk Varga Lászlóval, a tizenkét éve működő szegedi Bajor Pékség ügyvezetőjével és tulajdonosával, a Magyar Pékszövetség elnökségének tagjával, a Csongrád és Békés megyei régió elnökével, aki egyebek között azt mondta, hogy a rendszerváltás után, vagyis az 1990-es évek eleje óta egyfolytában erkölcsi és anyagi válsággal küzd az ágazat. A benzin- és gázolaj árának emelése nehéz helyzetbe hozta a pékeket. A nagyfogyasztók mostani gázár-emelése elviselhetetlen körülményeket teremt, ezért a Magyar Pékszövetség elnöksége október végén tartott ülésén ezt a problémát is napirendjére vette, s Varga Lászlóval most erről beszélgettünk.

– *Hogyan reagált az elnökség a gázár-emelésre?*

– A Magyar Pékszövetség nem emelhet árat, ezt a pékeknek kell megtenniük. Az elnökség felmérte, hogy a pékek milyen helyzetbe kerültek a gázár-emelés után, s azt is megállapította, hogy az előző két évben nem sikerült nekik árat emelniük, mert a kereskedelem nem volt fogadókész a szándékukra. Úgy tűnik, hogy most a kereskedelem is belátja az ár-emelés szükségességét, ezért a pékeken a sor, hogy mindenki a saját vevőjével egyeztesse az ár-emelés mértékét és időpontját. A szövetségünk azt tapasztalta, hogy országosra nemcsak a kispéksek, hanem a nagyobb gyártók is meg akarják emelni az árakat.

– *Mennyivel kerülnek többre a termékek és mikor drágítanak?*

– Az ár-emelés elsődlegesen a napi fogyasztási termékeket érinti, vagyis a fehérkenyeret, a félbarna kenyeret és a péksüteményeket, tehát a kiflit, a zsemlet. Általában 10-12 százalékos az ár-emelés, noha ennél többnek kellene lennie. Ahhoz, hogy mindenkinek, vagyis a termelőnek és a kereskedőnek

meg legyen a kellő árrése, minden költséget figyelembe véve, beleértve a mostani gázár-emelést is, ma egy kiló kenyér bolti fogyasztói árának el kellene érnie a 250 forintot. A jelenlegi ár-emeléssel ehhez csak közelíteni tudunk, úgyhogy az árak várhatóan 200-220 forint körül fognak alakulni. A pékek napokon belül bejelentik az ár-emelést azoknak a kereskedőknek, akikkel üzleti kapcsolatban vannak. Nyilván mindenütt megtárgyalják az emelés mértékét, illetve az új ár bevezetésének időpontját, ami az átfutási idő miatt december elejére várható. Mindenesetre a pékségek kényszerhelyzetben vannak, s ahhoz, hogy tartósan működni tudjanak, ár-emelés szükséges.

– *Mi lesz azoknak a pékeknek a sorsa, akik nem tudnak a kereskedőkkel megegyezni?*

– Egy év alatt az országban közel száz pékség zárt be, mert nem volt gazdaságos az üzemelesük, nem tudták a szükséges felújításokat elvégezni. Most még nem lehet tudni, hogy a gázár-emelés után hány pékség csukja be kapuját, de az biztos, hogy csak azok képesek talpon maradni, akik a fejlesztéshez szükséges anyagi forrásokat meg tudják teremteni. De az lenne az optimális, ha az újratermeléshez szükséges árbevétel és hasznát minél többen realizálják, mert a lakosság érdeke is az, hogy ne szűnjenek meg a pékségek.

– *Hogyan befolyásolják az áruházláncok a pékségek működését?*

– Nem tudjuk, hogy az áruházláncok változtatnak-e az olcsó kenyérraikon, de a költség-emelkedések őket is érintik. Ha nem emelik a kenyér árát, akkor más úton áthárítják a fogyasztókra. A multik viszont önmagukban nem tudják a teljes lakosságot ellátni, tehát mindenképpen szükség van a meglévő pékségekre.

Az utóbbi hetekben lapunk első és utolsó oldalán rendszeresen olvasni lehetett, hogy a Munkáspárt tiltakozott a gázár-emelés ellen. Joggal küzdött a szegények érdekében, akik nagyon nehezen tudják megvásárolni a drágább kenyeret, húst, egyéb alapvető élelmiszert. A Gyurcsány-kormány nem törődött a kisemmeltekkel, s még elviselhetetlenebb helyzetbe sodorta a nincstelen embereket, vagyis az ország lakosságának nagy részét. Hiába hozakodtak elő a blöffjükkal, miszerint a gáztarifa-változás nem érinti a lakossági fogyasztókat. De-hogynem! Akik a boltokban vásárolnak, azoknak a pénztárnál rögtön kiderül a porhintés. Beszélgetésünk végén erre is kitértünk Varga Lászlóval, aki szerint az alapvető problémát nem a mostani gázár-emelés okozta. Mint említette, például Németországban a mieinknél drágább a benzin, a gáz. A hibás alapkalkulációnkon szükséges változtatni, vagyis az ár- és bérvisszonyokat kellene arányba hozni, s akkor nem lenne elviselhetetlen a kétszáz-kétszázhusz forintos kenyérár.

– *Mit szól mindehhez, vagyis a hamarosan várható kenyérár-emeléshez?* – kérdeztem bemutatkozás után a lakótelepi boltba igyekvő Szigeti Andrásné nyugdíjast.

– Jó, hogy tölem kérdezi, mert annak idején a belváros egyik kenyérboltjában voltam eladó, s 1980-ban mentem nyugdíjba. Főleg az összehasonlítást, hogy a hatvanas-hetvenes években mennyiért adtunk egy kiló kenyeret, s most hány forintba kerül, mert

teljesen mások a viszonyok. De emlékszem a törzsvásárlóinkra, akik mosolyogva mondták, hogy ingyen adják a kenyeret, mert olyan olcsó. A havi 50 ezer forintos nyugdíjamból veszek naponta negyvenet fizetek. Meglehet, hogy november végétől ötvenet kérnek érte. Kiszámoltam, hogy havonta ezeröttszázérem üres kenyeret. Ha megkenem zsírral, vajjal, netán ráteszek egy szelet parizert, több mint a duplája. S akkor még csak hideget ettem, pedig a gyomornak meleg étel is kell. De miből?

Megszólítottam egy férfit, s bemutatkozás után Kovács Árpád, egy kft. esztergályosa helyeselte a pékek ár-emelését.

– Igaz van, mert meg kell élniük, s a mostani árakból nem tudnak kijönni. Korábbi munkahelyemen én is fizetés-emelést kértem, mert három évig egyformán sovány borítékot adtak. Kinevették a főnökeim, aztán szakmunkás létemre kiraktak udvart söpörni. Ott-hagytam őket. Most a kft-nél azt csinálom, amihez értek, keresek havonta nettó hetvenezret. Feleségem rokkantnyugdíjas, havonta negyvenezer forintot kap. Kenyérre telik, de otthon a négytagú családommal ritkán eszünk húst. Hétköznap krumplicsészta, tarhonya, főzelék is megteszi, bár ezek is egyre drágábbak. Emeltek a gáz árát, mindenki rátesz az árakra. S közben a szokásos rádiónyilatkozatában a kormányfő mindig azt mondja, hogy milyen jó az élethelyzetünk. Egyszer nézze már meg figyelmesebben!

Tarnai László

Pusztulnak természetvédelmi értékeink

Magyarország földrajzi területének jelentős hányadát teszik ki a világhírű nemzeti parkok, illetve a bennük található tájvédelmi körzetek, amelyek nem csak idegenforgalmi, hanem környezetvédelmi szempontból is kimagasló jelentőségűek. Ennek ellenére a médiában kevés szó esik ezek gazdag növény- és állatvilágáról, valamint a fennmaradásukban rejlő lehetőségekről.

Jelenleg tíz nemzeti park található hazánkban, több tucat természetvédelem alatt álló tájvédelmi körzettel. Az egyik legregőbbi táj a Balaton-felvidéki Nemzeti Park: itt létesült 1952-ben az első: a tihanyi tájvédelmi körzet, majd a park 1968-ban a badacsonyi, 1984-ben pedig a Káli-medencében lévő tájvédelmi körzettel bővült ki. Olyan védett vízimadarak fészkelnek itt, mint a szürke gém, a kócsag vagy az utóbbi időkben elszaporodott kormorán és jelentős az erdei síklók, illetve a mocsári teknősök száma.

Szintén régi múltra tekint vissza az 1975-ben létesített Kiskunsági Nemzeti Park, amely gazdag madárállományáról vált

közismertté: itt él a tűzokos és a fehérgólyák egy jelentős része. De nem kisebb jelentőségű az 1973-ban alapított Hortobágyi Nemzeti Park sem, amely nemcsak a helyi szürkemarha-állományáról, hanem arról is nevezetes, hogy a Fertő-Hansággal és Aggtelekkel együtt évek óta a világörökség része. Hozzájuk hasonlóan a 70-es években alakult a Bükk és a Fertő-hansági Nemzeti Park. A rendszerváltás óta két újabbat hoztak létre: 1997-ben a Körös-Marost, 1998-ban pedig a Duna-Dráva Nemzeti Parkot, a meglévők pedig kibővültek – például 1992 óta áll fenn a panonhalmi tájvédelmi körzet. Fenntartásukról részben állami

költségvetésből, részben alapítványok gondoskodnak, amelyek táborozás, kirándulások és egyéb programok keretében, a környezet és az állatvilág megismertetésével igyekeznek környezetbarát gondolkodást kialakítani, főleg a fiatalok körében. Ilyen szervezet például a 2000

novemberében alakult Tetra Alapítvány, amelynek célja az erdőgazdálkodás mellett a környezetvédelem előmozdítása, civil szervezetek széles körű együttműködése révén.

Sajnálatos módon azonban a média és a kormányzat nem igazán karolja fel a parkokat. Holott minél szélesebb körben lenne szükség erre a feladatra, nem csak a környezeti értékeink védelme és a hungarikumok megismerése miatt, hanem azért is, mert egyes fajok – mint a közkedvelt fehérgólyák – száma, különösen az utóbbi évek kemény téli időjárása miatt drasztikusan lecsökkent. Kisebb hazai farmok igyekeznek ugyan védett állatokat szaporítani, ám ezek a lépések csupán helyi jellegű kezdeményezésnek tekinthetők: az élőhelyek megtartásához összetársadalmi fellépés és megfelelő kormányzati hozzáállás szükséges.

B. Deák András

A venezuelai forradalmi baloldal Európában

2005. november 15-én, kedden, 17.00 órai kezdettel José del Carmen Alvarado, a kolumbiai határ mellett fekvő Guasualito város polgármestere budapesti látogatása keretében előadást tart a Baloldali Front – KISZ klubhelyiségében (1092 Budapest, Haller utca 26.)

Amióta 1998-ban Hugo Chávez Friást megválasztották elnöknek, Venezuelát lett a legdinamikusabb hely Latin-Amerikában. A bolíviai forradalom hatással van a nemzeti szuverenitásért és a szociális egyenlőségért folytatott harcra. A venezuelai elnök antiimperialista irányultsága hamarosan az USA célpontjává válhat, mivel az Egyesült Államok fél, hogy elveszíti a fő nyersolaj-beszállítóját.

Legfőképpen a kolumbiai határ melletti régióban, Apure szövetségi államban vannak konfliktusok a régi kiskirályi hatalom és nemzetközi támogatói, valamint a bolíviai mozgalom között. Kolumbia az egyik legfőbb szövetségese az USA-nak, amely több mint négyszáz csapattal állomásozik ott, állítólagosan azért, hogy „küzdjön a drogkereskedelem és a terrorizmus ellen”. Miközben Venezuelát minden lehetséges fórumon megvadták a kolumbiai gerillák támogatásával, az alatt Chávez sikertelenül próbálta felhívni a nemzetközi közvélemény figyelmét az USA fenyegető jelenlétére a szomszédos országokban.

Ugyanakkor az összecsapás az elit földtulajdonosok és a szegény parasztok között Apure-ban a legélesebb. A parasztok és a földnélküliek fellázadnak, akiket Chavez parancsnok ruházott fel ezzel a joggal, hogy a föld elkerüljön a semmítvevőkől és visszakerüljön azokhoz, akik megművelik. Bár a bolíviai forradalom többé-kevésbé a reformok bekés forradalma, addig Apure-ban a harc a félkatonai egységek és a parasztszervezetek között már 115 földművelő halálát okozták.

Guasualito közössége

Guasualito Apure szövetségi államhoz tartozik. A tartomány székhelye, San José után ez a második legnagyobb városa a tartománynak. A város fél óra autótúra fekszik a kolumbiai határtól. A polgárháború Guasualitón is nyomot hagyott. Mindkét kolumbiai félkatonai szervezet, éppúgy, mint a gerillák, szabadon átlépi a határvonalat. Guasualito helyőrsége kevésbé figyel a határokra, mint a csempészarukra. A legfőbb partnereik a paramilitaris erők.

Hagyományosan a lakosság megteremti a megélhetését földműveléssel és halászáttal, hiszen a település a Rio Apure partján fekszik. De a kőolaj kitermelésének fellendülése is hagyott jeleket a térségben. A megművelhető földek megmaradnak ugarként, amíg a nagy földtulajdonosok hasznosítani tudják területeiket, kapcsolatban állva a kolumbiai drogmaffiával is. Másfelől ez adott erőt Guasualitónak, hogy a parasztszervezetek központjává váljon, amelyet a „Simón Bolívar Forradalmi Parasztszervezet” vezet.

Ki José „Pepete” Alvarado?

José Alvarado 1966-ban született. Fialat korában létrehozta Guasualito parasztszervezetét. Később belépett a baloldali pártba „Patria para Todos” (PPT, Hazát Mindenkinnek), amely támogatta Chávez

jelöltségét az elnökségre. De idővel a PPT, habár támogatta az új elnököt, egy hagyományos politikai osztállyá vált, elfelejtve azokat, akiknek az igényeit, követelését képviselniük kellene. Így Alvarado, aki nagy népszerűségnek örvénkedett, úgy döntött, hogy kilép. 2004 őszén független polgármester-jelöltként indult, létrehozva a „Movimiento de Bases Populares”-t (MBP, Népi Bázisú Mozgalom). A „nép ereje” politikai programmal, hatalmas többséggel megválasztották. A mozgalmában tevékenykedő fiatal harcosokkal együtt megpróbálta felépíteni a nyílt demokrácia új formáját, próbálkozva a „nép ereje” lehetőségeivel egész Venezuelában.

Európai látogatás

Amellett, hogy Alvarado feltárja a térség helyzetét, valós szolidaritásra is felkér. Ennek egyik lehetséges formája felépíteni egy partnerkapcsolatot az európai városok és Guasualito között.

Támogatást szeretne szerezni az „Iskolák a Nép Erejéért” tervhez, amit a városok azért folytatnak, hogy politikát, közgazdást és technikát oktassanak, hogy helyettesíthessék a régi elitet.

A továbbiakban meghív a bolíviai Antiimperialista Táborra, illetve informálni szeretne a részleteiről, amelyet 2006 januárjában tartanak Caracasban és Guasualitóban. Ezt az MBP szervezi a venezuelai forradalmi erőkkel.

– Munkatársunktól

Október 23-án szobrot avattak a XII. kerületben. Egy turulmadarat ábrázoló harcias szárnyast. Ez az esemény nem ok nélkül osztotta meg a társadalmat. Az sem lehet véletlen, hogy az ünneplő közönség egy része árpádsávos lobogóval (tiltott jelkép!) vonult fel, harsányan, ahogyan az egy fasiszta társasághoz illik. Miért e botrány a szobor körül?

TURULMADÁR

A Turul eredetileg az ősmagyarok totemállata volt, az Árpád-nemzetség állatöse, ám nem maradhatott meg mindvégig mitikus szüzességében: a Horthy-rendszerben az egyetemi ifjúság szélsőjobboldala kisajátította. Ezáltal elvesztette korai jelentését. A rege világából átment a politikai világába. Ma már nem tekinthetjük ártatlan jelképnek, mint ahogyan a horogkeresztet sem úgy csodáljuk, mint egy régi indiai kultikus díszítő elemet.

Verbovszky József fővezér és harcostársai jóvoltából a húszas-harmincas években létrehozták a Turul Szövetséget, a magyar egyetemi ifjúság fasiszta szervezetét. Mi tehát nem honfoglaló vezérünk legendás madarára nehezte-lünk, hanem azokra, akik szárnyai alá bújva kibontakoztatták a keresztény-nemzeti kurzus ricsajozó főiskolásainak államilag támogatott ligáját. Jellemző a Szövetség arculatára, hogy előbb Horthy és Gombós karolta fel, majd a miniszterelnök halála után a terebélyesedő nyilas-kereszt mozgalom kerítette hatalmába.

A trianoni sérelmek által felerősödött nacionalizmus-irredentizmus, a Tanácsköztársaság megdöntése után fellobbant antikommunizmus, valamint a zsidóság egy részének gazdasági térdhódítása miatt „kiviruló” antiszemitizmus adta a szervezet vezéreszméit. Támogatta a numerus

clausust és mindvégig tiltakozott alkalmazásának enyhítése ellen. Ez a militáns társaság nem riadt vissza a zsidóverésektől, a baloldaliakkal szembeni durva atrocitásoktól sem. Az egyetemi vezetés határozatlansága csak olaj volt a tüzre. A „megszállított” szélsőjobboldaliak nemcsak az egyetem falai között randalíroztak, de az utcán is, a szolid járókelők legnagyobb megrökönyödésére. Ezek a „titanok” botrányos viselkedésükkel nem nyerték el az egyszerű emberek rokonszenvét. A baloldali fiatalok körében felröppent egy gunyoros „csasztuska”:

Egy turul, két turul
Nyald a s...háturul.

Gombós miniszterelnök egyik gyűlésükön így nyilatkozott: „Tudjátok jól rólam, hogy ugyanannak a világnézetnek vagyok előharcosa, amelyért ti, a magyar ifjúság síkra szálltatok...”

1933 után nemcsak jobbratolódság figyelhető meg a Turul Szövetségen belül, hanem bizonyos reformkörök jelentkezése is, amelyek a magyarság sorskérdéseit (földreform, szociálpolitika) feszegették. Egyes elemei a baloldal felé is kerestek társakat, s ezek közül többen az ellenállási mozgalomban találtak egymásra. A reformisták lassan kiszorultak a szövetségből. Maradtak az elszánt szélsőjobboldaliak, akik gyarapították a nyilasok és az imrédysták káderállományát.

Mi tehát nem Árpád turulmadarát tagadjuk meg, hanem azokat, akik jelképként használják fel fasiszta eszményeik legnagyobb dicsőségére. A szobor láttán ma már kevesen fedezik fel benne a magyar mondavilág totemállatát, annál inkább a vészorkorszak megtettesítőit.

Hegedűs Sándor

Emlékezzünk!

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom

Ez a forradalom a világtörténelem legnagyobb hatású, első győztes szocialista forradalma volt, amely rést ütött a kapitalista világrendszeren és utat nyitott a szocialista társadalomhoz.

A forradalom két menetben játszódott le. Először 1917. február 23-án (március 8.) Petrográdban fegyveres felkelés tört ki, melynek eredményeképpen megdőlt a felzászlai, militarista cári önkényuralom, polgári demokratikus forradalom zajlott le.

Ezután kialakult az úgynevezett kettős hatalom. Megalakult az Ideiglenes Forradalmi Kormány, de mellette a proletariátus és a forradalmi néptömegek hatalmi szervei, a szovjetek is létrejöttek.

Petrográdban hatalmas arányú tüntetés robbant ki, mely az Ideiglenes Kormány helyzetét válságossá tette. A munkásmegmozdulásokra válaszképpen az Ideiglenes Kormány ellentámadásba ment át és a júliusi napok során sikerült a kettős hatalmat felszámolnia. A bolsevikok megkezdték a fegyveres felkelés előkészítését.

A Kornijlov-lázadás fokozta a tömegek balratolódását és

kibontakoztatta a szovjetek bolsevizálódását. Az Ideiglenes Kormány helyzetét súlyosbította, hogy a háborús politika eredményeképpen a gazdasági csőd katasztrofális méreteket öltött. Lenin szeptember 12-én (25.) levélben fegyveres felkelés haladéktalan megszervezésére szólított fel. A bolsevik KB október 10-én (23.) határozatot fogadott el a fegyveres felkelésről. Megalakult a Forradalmi Katonai Bizottság Trockij vezetésével. Az Ideiglenes Kormány tevékenységének ellenőrzésével jelentős bolsevik vezetőket bíztak meg.

A Vörös Gárda osztagai október 24-én (november 6.) este fokozatosan körülférték a város központjában fekvő Téli Palotát. Lenin illegális lakásáról a Szmolnijba érkezett és átvette a felkelés irányítását.

Október 24-én (november 6.) éjjel a forradalmi csapatok elfoglalták Pétervár fontosabb stratégiai pontjait.

Az FKB Lenin aláírásával kiáltványt tett közzé, melyben bejelentette az Ideiglenes Kormány megdöntését. A Téli Palota elfoglalásával végleges győzelmet aratott Péterváron a felkelés.

Október 26-ára (november 8.) virradó éjjel Leninnel az élen megalakult a világ első szocialista munkás-paraszt kormánya, a Népbiztosok Tanácsa.

A petrográdi felkelés nyomán rövidesen Moszkvában és Kijevben is kitört és győzedelmeskedett a felkelés.

1918. július 10-én létrejött az első szovjet alkotmány, az OSZSZSZK alkotmánya.

Rendeletet hoztak az ipar államosításáról, a föld szocializálásáról. (A földosztás során mintegy 150 millió hektárt osztottak föl.) Rendeletet fogadtak el a békéről (amely a háború annexió nélküli lezárását és a titkos diplomácia megszüntetését fogalmazta meg). Kinyilvánították a szovjetek hatalmát mint a proletárdiktatúra államformáját. Oroszország népeinek történetében új fejezet kezdődött.

Barek István

Nagyköveti találkozó a szegedi frontosokkal

A múlt héten Szegedre látogatott Sonia Diaz Liera, a Kubai Köztársaság magyarországi nagykövete. A nagykövet asszony egész napos programja során megbeszéléseket folytatott a városi önkormányzat és az újszegedi Biológiai Kutató Központ vezetőivel. Megtekintette a Somogyi Könyvtár muzeális értékű kincseit, elragadtatással szót a Tisza parti város építészeti szépségeiről.

Már késő délutánra fordult az idő, mikor a nagykövet asszony és kísérete megérkezett a Munkáspárt szeged-tarjani helyiségébe, ahol szeretettel fogadták a meghívók, a Baloldali Front-Kommunista Ifjúsági Szövetség szegedi csoportjának tagjai, valamint a Munkáspárt megyei és városi elnöke. A közönség soraiban helyet

foglaltak azok az érdeklődők is, akik a „frontos” fiatalok plakátjairól szereztek tudomást a nagykövet asszonnyal való beszélgetés lehetőségéről.

Sonia Diaz Lierával és kíséretének tagjaival egy óra időtartamra tervezett beszélgetés „programborító” volt, mert a vendégek, a vendéglátók és az érdeklődők estébe nyúlva beszélgettek a világ dolgairól, a kubai nép életéről. A hallgatóság figyelme minősített: a kubai nép harca és helytállása elismerést váltott ki a találkozó minden résztvevőjéből.

Nagyvári L. Gábor

Lapunkat rendszeresen szemlézi Magyarország legnagyobb médiafigyelője az

»OBSERVER« 1084 Budapest, Auróra u. 11.
Tel.: 303-4738, Fax: 303-4744
E-mail: marketing@observer.hu
BUDAPEST MÉDIAFIGYELŐ KFT. <http://www.observer.hu>

VESZTESÉGEINK

Kohári Györgyné, aki 1945 óta volt a párt tagja, 80 éves korában elhunyt. *Budapest, XXI. kerületi alapszervezet*

Dr. Papp Sándor, aki 1947 óta volt a párt tagja, 77 éves korában elhunyt. *Budapest, XIV. kerületi alapszervezet*

Fodor András, aki 1950 óta volt a párt tagja, 85 éves

korában elhunyt. *Budapest, II. kerületi alapszervezet*

Tarczali Lajos, aki 1955 óta volt a párt tagja, 75 éves korában elhunyt *Szeged, mi alapszervezet*

Angelopulosz Kosztasz, aki 1996 óta volt a párt tagja, 71 éves korában elhunyt. *Budapest, X. kerületi alapszervezet*

EMLÉKÜKET KEGYELETTLEL MEGŐRIZZÜK

A Szabadság

A Munkáspárt központi politikai hetilapja
Felelős szerkesztő: Szabados Judit
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.
Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423
Lapterjesztés: Szigeti Endréné, tel.: 334-1509/23 m.
A Szabadság e-mail címe: mp400@axelero.hu;
internet cím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató
ISSN 0865-5146
Hírlapárúsítás formájában terjeszti a Lapker Rt. Budapest és vidéken.
Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletága,
1008 Budapest, VIII. ker., Orczy tér 1.
Előfizethető valamennyi postán, a kézbesítőknel, e-mailen:
hirlapelofizetes@posta.hu, faxon: (06-1) 303-3440.
További információ: 06 (80) 444-444.
Előfizetési díj: egy évre 5520 Ft, fél évre 2760 Ft,
negyedévre 1380 Ft, egy hónapra 460 Ft.
Szédes, tördelés: Progressio Kft.
Nyomtatás: Apollo Kft. 1165 Budapest, Zsemlekes út 25.
Felelős vezető: Mózes Ferenc ügyvezető igazgató.

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>

Kitüntetések,
papír- és fémpénzek,
képeslapok, porcelánok
adásvétele.

VERES ÉREMBOLT,
VII. ker. Izabella utca 37.

Tel.: 322-4799
H-P: 9-17 óráig.